

Forfatter: Oluf Christian Molbech, 1860-1927

Titel: Udrag fra BREV TIL: Molbech, Christian FRA: Molbech, Christian Knud Frederik (1852-10-28)

Citation: Oluf Christian Molbech, 1860-1927: "Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling", i *Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling*, Museum Tusulanums Forlag, s. 24. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991706-000-shoot-idm140619133458032.pdf> (tilgået 31. juli 2024)

Anvendt udgave: Christian Molbech og hans Søn Christian K. F. Molbech - En Brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

I forrige Tider var October Maaned, som Du veed, en Glædesmaaned her i Rom. Da feirede Almuen den lykkelig tilendebragte Viinhøst udenfor Byen, især i Osterierne paa Monte testaccio, med Sang, Dands og Improvisation; og om Aftenen saae man den ene Vogn efter den anden kiøre frem igiennem Gaderne, fuld af blomstersmykkede Piger og Koner, s. 25der, som berusede Bacchantinder, sang og jublede, sloge paa Tamburinen og svingede de brændende Fakler. Nu er det stille overalt; enkelte Familier fra Trastevere kiøre vel ud af Porten og drikke deres Viin i det Frie, men Lystigheden er borte, og før det bliver mørkt kiøre de rolig tilbage igien. Forrige Gang, jeg var her, gienløde Gaderne om Aftenen af Sang og Munterhed; i hvertandet Osteri, man gik forbi, blev der dandset og spillet, nu er det tyst som i en Grav, naar Klokkeren er ni, og før Klokkeren ti ere alle Kaffe- og Viinhuse lukkede. Paven, hvis Navn for fem Aar siden var i Alles Munde, bliver nu aldrig omtalt; kun den romerske »Berlingske Tidende« — il Corriere de Roma beretter daglig pligtskyldigst, hvilke Kirker han har besøgt, ved hvilke Altere han har knælet, og udenfor hvilken Port han har taget sin daglige Motion. I udvortes Henseende synes det som om Rom i det forløbne Tidsrum har nærmet sig noget til de øvrige store Stæder, og har faaet en Slags overfladisk Cultur-Fernis. Husene ere f. Ex. penere malede, Folk mere pyntede, Boutikerne prægtigere, Alt, ligetil Politibetiente og Soldater, skaaret efter nyeste Pariser-Mønster — men det er rigtignok ogsaa blot i udvortes Henseende. En og anden Regjeringsforanstaltning kan maaskee kaldes en Forbedring; men ogsaa dette er kun udvortes, thi, saavidt jeg har kunnet bringe i Erfaring, er der en tiltagende moralsk Slaphed, eller Corruption indenfor de nytilskaarne Former; Embedsmændene ere dovne, ligegyldige og bestikkelige meer end før, og deres Classe er naturligviis nu, efter Pavens Tilbagekomst, bleven opfyldt med en Mængde slette Creaturer, hvis eneste Fortieneste er deres Servilitet. Det Hele gjør paa mig et Indtryk som et Don Ranudo-Huus i det Store.